

Данчо Панайотов

ВИДИШ ЛИ НЯКОЙ БЕЗ УСМИВКА, ДАЙ МУ СВОЯТА

Странно е, че ви представяме Данчо Панайотов в нова светлина? Но само за тези, които не го познават, а те едва ли са толкова много. Няма всъщност нищо необичайно в това, че нашият експерт по икономическите проблеми Данчо Панайотов се изявява и като поет, защото състоянието на душата е важен аргумент в оцеляването на ромите през цялата история, имащо съществено значение и сега, в нелеките дни на оцеляването ни.

С присъщото си, всеопрощаващо чувство за хумор и всевиждащо, а привидно нищо незабелязващо око, Данчо и в стиховете си ни дарява своята усмивка, усетил, че почти сме загубили своите.

СПИРКА

На денят му липсва нещо.
Листата от тополите,
зачервени
от циганското лято на октомври,
отвяват шума от трамвая.
Хората не разговарят.
Контрольорът мълчи зловещо.
И чака...

Настръхналата тишина
се качва гузно
през задната врата
и се вози гратис...

***
Утре ще се роди някой
под ябълката -
с предимство...

Когато тя падне -
той ще се плесне по челото
и ще извика театрално -
Еврика?!

Ние - също театрално -
ще го наобиколим...
Ще го изберем за гений.
Ще го изберем за депутат.
И тогава -
ще разследваме с кого е спала жена му.

Той - в кой брак е.

Дали са негови децата...

Дали е потентен.

Ще му бутнем агентка -
да провери...

Защото - уж делото е народно,
а ние просто ще му отмъстим.
За нашата нелепа участ...

***
Усещаш ли рибите?
Те все се правят на умни.

Не ходят по митинги

и палаткови лагери...

Мразят - който ги обича.

Готови са да го почитат като бог,
ако умре - като Христос.

Умни са,

а вярват,

че някой ще нахрани тълпата
с две риби и пет хляба...

Просто вярват на онъи в себе си -
дето все го отричат.

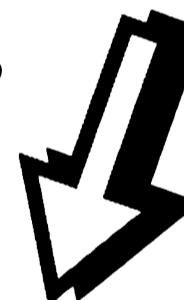
И не вярват на близкия -
защото го обичат...

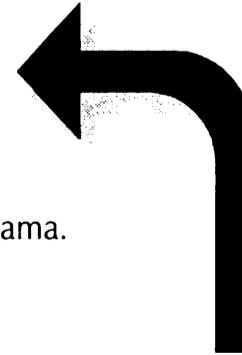
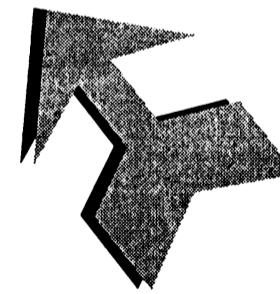
Малина Томова

***
Влакът няма да тръгне.
Кондукторът каза,
че се пресичали релсите...
Така обявили от министерството,
за да получим някакъв транш...
Чисто жепейски,
възниквал проблем с траверсите.
Нешо се обърквала посоката
и вместо
товарен влак във Варна -
пристигал бърз във Бургас...
Това обърквало стоката.
И понеже
тя била по-ценна от нас...
...

Сега не знам накъде съм тръгнал
Нито - къде ще спра.
Отивам да се макувам за куфар
и ... ей това.

***
Едно момиченце ядеше памук.
Розов.
От въртележките...
То бе оплескало
цялото в захар - сякаш напук -
лицето
косата
палтото
носа.
Не ядеше -
а твореше захарна приказка...
Майката чакаше рестомо.

***
Досега,
ако имах две ризи -
давах едната на близкия...
Сега
нямам нито една.
Близкият е гол и бос.
В събота,
подава мълчаливо ръка -
пред църквата.
И няма пита -
за Ленин,
за Сталин,
и Христос...